

sydlige Brofag, hvormed Tilsynet i særlig Grad skulde have forbrudt sig, navnlig fordi den sydlige Bropillens Forskydning skulde være foranlediget ved et for stærkt Sidedryk af Jorddæmningen, og det skulde være af den Slags Ting, som særlig Tilsynet kunde raade Bod paa. (Berg: Ja!) Jeg vil dog tillade mig at spørge den ærede Ordfører, der nu saa bestemt udtalte sit Ja til, at det er Tilsynets Feil, hvorledes Tilsynet i den Henseende skulde have haaret sig ad. Den Gang de franske Entreprenører kom hertil i Begyndelsen af 1874 for at paabegynde Brobygningen, henvendte de sig til Regjeringen om at faae Tilslutningsarbejderne ved begge Sider paabegyndte samtidig med, at de selv traf Forberedelser til at paabegynde begge Landpiller og navnlig fortsatte Arbeidet ved den sydlige Landpille. Jorddæmningsarbeidet blev derefter begyndt, og hvad særlig Arbeidet ved den sydlige Landdæmning angaar, var det, saa vidt mig bekjendt, først saa vidt, det kunde komme, naar det ikke skulde komme Pilleren for nær, over et Aar, før Pilleren var fuldstændig indsenket og færdig. Da Pilleren var fuldført, fremsatte Entreprenørerne Jorddring om, at den manglende Del af Jordarbeidet udførtes, for at de, saa snart de to paabegyndte Piller paa samme Side vare fuldførte, kunde faae anbragt Dverbygningen, da Pillerne ved Isdrift eller paa anden Maade kunde være udsatte for endog saa at styrte omkuls, naar de ikke fik den indbyrdes Støtte i hinanden, som Dverbygningen vilde tilveiebringe. Men naar nu Entreprenørerne, der lige saa godt som nogen Anden kjendte den søndre Pilles Styrke, fremsatte Anmodning om at faae Tilslutningsarbeidet udført, saa vil jeg dog spørge, hvorledes man skulde have unddraget sig for at opfylde denne Jorddring; men selv om man havde gjort det, maatte man dog i alle Tilfælde have gjort det, der nu gøres, nemlig projekteret et nyt Brofag, idet man ikke kunde faae Tilslutningen med Land udført paa anden Maade end enten derved, at Jorddæmningen førtes ud imod Pilleren, eller derved, at der anbragtes et nyt Brofag med en ny Pille saa nær imod Land og, ikke først dybere ned, end at den kunde taale det ved Jorddæmningen nødvendigt foraarfagede Sidedryk. Sagen er efter min Formening denne, at hverken Entreprenørerne eller Andre, der have haft med disse Forhold at gjøre fra Først af, have været fuldstændig i Stand til at overse alle de Vanskeligheder, der ere forbundne med Anlægget. Det er jo nemlig et saavel i Omfang som Væksaffenhed hidtil aldeles u kjendt Arbeide, idet der vist intet Sted i Verden er bygget Bropiller paa en saadan Dybde som her, og det er vist Grunden til ikke alene de mange Vanskeligheder, der have været at kæmpe med, men ogsaa de betydelige Overskridelser, der have fundet Sted. Det forekommer mig imidlertid høist besynderligt, at ville kaste Skylden for

alt Dette over paa Tilsynet, som jo kun har havt at føre Tilsyn med, at Arbeidet udførtes i Overensstemmelse med Kontrakten. Derimod kunde man maasse sige, at det er urigtigt, at man har stilt Bygningen af Broen fra Arbeidet ved Tilslutningen fra Land, idet det Naturligste havde været at lade Entreprenørerne, der byggede Broen, ogsaa foretage det øvrige Arbeide, for hvilket da Ansvarer udelukkende vilde have paahvilet dem. Den eneste Udgift, som man, efter hvad der foreligger, maasse kunde bebrejde Tilsynet, er de 6,000 Kr., som det i Anledning af Landpilleens Forskydning har kostet at faae Jordfyldet bort fra Pilleren; men det nye Brofag forekommer det mig, at man ikke paa nogen Maade kan regne Tilsynet til Last, idet det er en absolut Følge af, at Landpilleren er konstrueret for vaagt, og hvad enten Jorddæmningen var bleven ført ud fra Først af eller ikke, vilde det nye Brofag ubestridelig have været nødvendigt, i det Mindste saavidt jeg forstaaer at bedømme Forholdet. Havde man fra Først af konstrueret Landpilleren betydelig stærkere, kunde man maasse have sparet Brofaget; men Spørgsmaalet bliver saa, om da ikke de 90,000 Kr., Brofaget koster, i fuldt Maal vilde være gaaede med til at forstærke Pilleren. Det viser sig jo, at der medgaaer alene 88,000 Kr. foruden Udgifterne til Stenkastning for at forstærke Svingsbroen, saa jeg tror, som sagt, ikke, der vilde være vundet Noget ved at undgaa Brofaget. Jeg gjentager, at det forekommer mig at være besynderligt af Udvalgets Flertal saa vel som ogsaa af den ærede Ordfører at lade Skylden for de Vanskeligheder, der opstaaer sig ved dette Arbeide, væsentlig hvile paa Tilsynet; thi det er, tror jeg, at lægge det hen paa aldeles urette Sted.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg ønsker ikke her at komme vidtløftig ind paa Undersøgelse af de forskjellige Forsinkelser og Uregelmæssigheder, der have fundet Sted ved Bygningen af Søbjerg Havn. — Jeg tror, at den ærede sidste Læser gjorde sig skyldig i nogen Misforstaaelse af det, der ifjor var Gjenstand for Forhandlingerne angaaende Søbjerg Brobygning og den der paatænkte Tilbygning ved Finantslovens 3die Behandling. Det var under 3die Behandling, at jeg udtalte mig for Henfigtsmæssigheden af istedetfor at anlægge en Stendæmning eller Kai i Havnens østlige Side at anbringe en Anlægsbro udenfor den egentlige Dø. Da jeg den Gang syntes, at denne Tanke fandt Tilslutning i Thinget, tilføiede jeg, at en Betingelse for, at det kunde gøres, var den, at man forinden var kommen til en Overenskomst med Entreprenørerne om, at Staten udførte den tilbagestaaende Del af de Arbejder, som det nu paaalaa Entreprenørerne at udføre, idet man maatte være sikker paa med Frihed at kunne raade over hele Terrænet, før man kunde skride til Paabegyndelse af dette Anlæg. Men jeg